KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS (EL) 2015/514,

18. detsember 2014,

teabe kohta, mille pädevad asutused peavad vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/61/EL artikli 67 lõikele 3 esitama Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiivi 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010, [1] eriti selle artikli 67 lõiget 5,

ning arvestades järgmist:

(1) Vaja on määrata kindlaks liikmesriikide pädevate asutuste poolt vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 67 lõikele 3 igas kvartalis Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele (ESMA) esitatava teabe sisu, et võimaldada tal hinnata ELi alternatiivseid investeerimisfonde (ELi AIFid) liidus valitsevate või turustavate ELi alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate (ELi AIFide valitsejad) Euroopa tegevusloa toimimist, AIFide ja nende valitsejate tegutsemistingimusi ja Euroopa tegevusloa laiendamise võimalikku mõju.

(2) Oluline on tagada, et pädevate asutuste esitatud teave on asjakohane ja suudab toetada teadlikku hindamist. Kõik pädevad asutused peaksid seega esitama teabe, mis võimaldab kogu liidus ühtset hindamist, säilitades samas võimaluse esitada ka lisateavet, mida nad võiksid pidada kasulikuks, et hinnata Euroopa tegevusloa üldist toimimist, väärtpaberite suunatud pakkumisi reguleerivaid siseriiklikke norme, samuti Euroopa tegevusloa kolmandate riikide fondidele ja valitsejatele laiendamise võimalikku mõju. Selleks et tagada ühtsete aruandlusnõuete kohaldamine otse kõigi pädevate asutuste suhtes, on vaja kehtestada ESMA-le esitatavale teabele normid määruse vormis.

(3) Selleks et hinnata Euroopa tegevusloa kasutust, on vaja koguda kvantitatiivseid andmeid AIFide valitsejate ja AIFide kohta, kes kasutavad direktiivi 2011/61/EL artiklites 32 ja 33 sätestatud tegevusluba, andmeid jurisdiktsioonide kohta, kus toimub piiriülene tegevus, samuti piiriüleste tegevuste liikide kohta.

(4) Pädevate asutuste vaheline tõhus koostöö on oluline aspekt Euroopa tegevusloa üldises toimimises. Tõhususe hindamiseks on vaja koguda teavet koostöö kohta pädevate asutuste vahel, kes täidavad oma ülesandeid vastavalt direktiivi 2011/61/EL artiklitele 45 ja 50. See tähendab selliste juhtude hindamist, kus rakendatakse eri pädevusi, võetakse reageerimiseks meetmeid, aga ka koostöö tõhususe hindamist ajastatuse, asjakohasuse ja üksikasjade seisukohast.

(5) Euroopa tegevusluba põhineb direktiivi 2011/61/EL artiklitega 32 ja 33 kehtestatud teatamissüsteemil. Seepärast peaksid pädevad asutused esitama teavet kõnealuse süsteemi toimimise kohta, eelkõige teatatud teabe õigeaegsuse, kvaliteedi ja teatamise sujuvuse seisukohast ning kõigi selle kasutamisest tulenevate võimalike kõrvalekallete kohta.

(6) Et võimaldada objektiivset hindamist, peaks pädevatel asutustel olema kohustus esitada teave Euroopa tegevusloa toimimise kohta ka investorite vaatenurgast, eriti seoses mõjuga investorite kaitsele. Pädevad asutused peaksid esitama ka teabe investorite esitatud kaebuste kohta muus kui investori asukohaliikmesriigis asutatud AIFide valitsejate või AIFide peale, investorite järelepärimiste kohta seoses pädevuste jaotamisega eri liikmesriikide pädevate asutuste vahel ja mis tahes küsimuste kohta, mis on tekkinud seoses turustuskokkulepetega.

[1] ELT L 174, 1.7.2011, lk 1.

(7) Euroopa tegevusloa toimimise hindamisel tuleb nõuetekohaselt võtta arvesse ESMA rolli pädevate asutuste vaheliste erinevuste kõrvaldamisel seoses piiriülese valitsemise või turustamisega. Seepärast peaksid pädevad asutused esitama oma seisukohad ESMA kaasatuse kasulikkuse, ajastuse, kvaliteedi või mis tahes muu küsimuse kohta.

(8) Et hinnata selliste kehtivate siseriiklike kordade toimimist, millega võimaldatakse kolmandate riikide AIFide valitsejatel ja AIFidel tegutseda üksikutes liikmesriikides, on vaja olla täiesti teadlik eri liikmesriikide vastuvõetud õigusraamistike üksikasjadest, nende eripäradest ja erinevustest, võrrelduna normidega, mida kohaldatakse ELi AIFide valitsejate ja ELi AIFide suhtes. Samuti on oluline koguda kvantitatiivset teavet kolmandate riikide AIFide arvu kohta, mida turustatakse liikmesriikides, ja kolmandate riikide AIFide valitsejate arvu kohta, kes valitsevad või turustavad AIFe liikmesriikides. Selline teave peaks sisaldama ka andmeid täite- ja järelevalvemeetmete kohta, samuti lisateabe kohta, mis on kolmandate riikide järelevalveasutustelt saadud taotluse alusel.

(9) Pädevad asutused peaksid esitama teabe kolmandate riikide järelevalveasutustega sõlmitud koostöökokkulepete kohta, millest ESMA ei ole veel teada saanud tänu osalemisele mitmepoolsete vastastikuse mõistmise memorandumite läbirääkimistes. Selleks et suuta hinnata koostöökokkulepete toimimist, on oluline koguda teavet selliste kokkulepete tulemuslikkuse kohta, nt kvantitatiivset ja kvalitatiivset teavet kõnealuste kokkulepetega ette nähtud eri volituste kasutamise kohta. See hõlmab teabetaotlusi, kohapealseid külastusi ja teabejagamist. Koostöö tulemuslikkust tuleks hinnata saadud abi asjakohasuse, üksikasjalikkuse, ajastuse ja terviklikkuse seisukohast.

(10) Pädevad asutused peaksid andma teavet kolmanda riigi korra kõigi aspektide kohta, mis kas *de facto* või *de jure* piiravad liikmesriigi pädevaid asutusi järelevalvefunktsioonide täitmisel või kolmandate riikide üksustelt otse teabe saamisel või tekitavad neile sellega seoses probleeme. Lisaks tuleks teavet koguda investorite kaebuste kohta, samuti meetmete kohta, mida pädevad asutused on neile reageerimiseks võtnud.

(11) AIFide valitsemiseks või turustamiseks loodud kahe süsteemi koostoimimise hindamine peaks põhinema tõendusmaterjalil, mis peegeldab siseturu üldist olukorda, samuti turu arengu lühiajalistel ja pikaajalistel hindamistel, hõlmates võimalikke turuhäireid või konkurentsimoonutusi. Hindamised tuleks teha sellise tõendusmaterjali alusel, mis käsitleb liikmesriikide ja üksikute kolmandate riikide vahel valitsevaid võrdseid tingimusi näiteks regulatiivse koormuse, konkurentsitingimuste või järelevalve osas. Pädevad asutused peaksid esitama konkreetse teabe eri kolmandate riikidega seotud üldiste või spetsiifiliste probleemide kohta ja märkima kõnealuste probleemide allika.

(12) Esitades teavet võimalike turuhäirete ja konkurentsimoonutuste kohta, peaksid pädevad asutused võtma arvesse kõiki ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjaid ja nende valitsejaid. Oluline on kindlaks teha, kas ja mil määral nii ELi AIFe kui ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/65/EÜ ([1]) alusel asutatud vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjaid, samuti nende valitsejaid, võib mõjutada kolmanda riigi tegevusloa kasutusevõtmine. See on eriti oluline, kui võtta arvesse, et kolmandate riikide AIFide valitsejate määratlus direktiivis 2011/61/EL hõlmab kõiki kolmandates riikides asutatud ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjaid, sealhulgas neid, mille suhtes kohaldataks direktiivi 2009/65/EÜ, kui nad oleks asutatud liikmesriigis. Lisaks on selleks, et saaks mõõta üldist mõju turule, vaja teha kindlaks võimalik mõju teistele vahendajatele, kes tegutsevad varade valitsemise sektoris, nt depositooriumidele või teenuseosutajatele,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Pädevad asutused esitavad vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 67 lõikele 3 Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvele (ESMA) järgmise teabe:

a) artiklites 2 kuni 7 sätestatud teave selle kohta, kuidas toimib Euroopa tegevusluba ELi alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate (AIFide valitsejad) jaoks, kes valitsevad ja/või turustavad ELi alternatiivseid investeerimisfonde (AIFid);

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/65/EÜ, 13. juuli 2009, vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

b) artiklites 8–13 sätestatud teave selle kohta, kuidas toimib ELi AIFide valitsejate poolne kolmandate riikide AIFide turustamine liikmesriikides ning kolmandate riikide AIFide valitsejate poolne AIFide valitsemine ja/või turustamine liikmesriikides vastavalt kohaldatavatele siseriiklikele kordadele;

c) artiklis 14 sätestatud teave käesoleva lõike punktides a ja b osutatud süsteemide toimimise mõju kohta.

Artikkel 2

Seoses Euroopa tegevusloa kasutamisega esitavad pädevad asutused järgmise teabe:

a) vastavalt direktiivi 2011/61/EL artiklile 7 tegevusloa saanud ELi AIFide valitsejate arv;

b) direktiivi 2011/61/EL artikli 32 alusel ELi AIFide osakuid või aktsiaid turustavate ELi AIFide valitsejate arv, direktiivi 2011/61/EL artikli 32 alusel turustatavate ELi AIFide ja AIFide investeerimisüksuste arv ning jaotus päritolu- ja vastuvõtva liikmesriigi lõikes;

c) direktiivi 2011/61/EL artikli 33 alusel ELi AIFe valitsevate ELi AIFide valitsejate arv, direktiivi 2011/61/EL artikli 33 alusel valitsetavate ELi AIFide arv ning jagunemine päritolu- ja vastuvõtva liikmesriigi vahel;

d) nende ELi AIFide valitsejate arv, kes vastavalt direktiivi 2011/61/EL artiklile 33 valitsevad teises liikmesriigis asutatud ELi AIFe filiaali kaudu, ning nende ELi AIFide valitsejate arv, kes vastavalt direktiivi 2011/61/EL artiklile 33 valitsevad teises liikmesriigis asutatud ELi AIFe otse.

Artikkel 3

Probleemide kohta, mis on esinenud seoses pädevate asutuste vahelise tõhusa koostööga, esitavad pädevad asutused järgmise teabe:

a) nende juhtude arv, mil pädev asutus on teavitanud AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevat asutust direktiivi 2011/61/EL artikli 45 lõikes 5 kirjeldatud olukorrast, märkides olukorra liigi;

b) nende juhtude arv, mil pädev asutus, pärast teavitamist vastuvõtva liikmesriigi pädeva asutuse poolt direktiivi 2011/61/EL artikli 45 lõikes 5 kirjeldatud viisil, on võtnud kõnealuse direktiivi artikli 45 lõikes 5 sätestatud meetmeid, märkides võetud meetmete liigi;

c) nende juhtude arv, mil pädev asutus pärast AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädeva asutuse teavitamist direktiivi 2011/61/EL artikli 45 lõikes 5 kirjeldatud olukorrast on võtnud kõnealuse direktiivi artikli 45 lõikes 6 sätestatud meetmeid, märkides võetud meetmete liigi;

d) nende juhtude arv, mil pädev asutus on teavitanud AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädevat asutust direktiivi 2011/61/EL artikli 45 lõikes 7 kirjeldatud olukorrast, märkides olukorra liigi;

e) nende juhtude arv, mil pädev asutus, pärast teavitamist vastuvõtva liikmesriigi pädeva asutuse poolt direktiivi 2011/61/EL artikli 45 lõikes 7 kirjeldatud viisil, on võtnud vastavalt kõnealuse direktiivi artikli 45 lõikele 7 meetmeid, märkides võetud meetmete liigi;

f) nende juhtude arv, mil pädev asutus pärast AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädeva asutuse teavitamist direktiivi 2011/61/EL artikli 45 lõikes 7 kirjeldatud olukorrast on võtnud kõnealuse direktiivi artikli 45 lõikes 8 sätestatud meetmeid, märkides võetud meetmete liigi;

g) direktiivi 2011/61/EL artikli 50 lõike 5 alusel saadetud ja saadud teadete arv, märkides teate alusel võetud meetmed;

h) seoses pädeva asutuse esitatud abitaotlustega:

— taotluste arv ja liik;

— tagasilükatud taotluste arv ja tagasilükkamise põhjused;

— mil määral oldi saadud abiga rahul ja esinenud raskused;

— keskmine vastuse saamise aeg;

i) seoses abitaotlustega, mille pädev asutus on saanud teise liikmesriigi pädevatelt asutustelt:

— taotluste arv ja liik;

— tagasilükatud taotluste arv ja tagasilükkamise põhjused;

— keskmine vastuse andmise aeg;

j) kohapealsete kontrollide või uurimiste arv, mida pädev asutus on teises liikmesriigis teinud vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 54 lõikele 1, ja teises liikmesriigis kohapealse kontrolli või uurimise taotluste arv, mis lükati tagasi.

Artikkel 4

Seoses probleemidega, mis on esinenud seoses direktiivi 2011/61/EL artiklitega 32 ja 33 kehtestatud teatamissüsteemi tulemusliku toimimisega, esitab pädev asutus järgmise teabe:

a) keskmine aeg AIFi valitsejalt nõuetekohase teate saamisest kuni hetkeni, mil teate saanud pädev asutus teavitab vastuvõtva liikmesriigi pädevat asutust;

b) keskmine aeg, mis kulub AIFi valitseja päritoluliikmesriigi pädeval asutusel talle teatamiseks, et ta võib alustada piiriülest tegevust, arvutatuna teatise edastamise kuupäevast vastuvõtva liikmesriigi pädevale asutusele;

c) nende taotluste arv, mille vastuvõtva riigi pädevad asutused on esitanud teatega seoses selgituste saamiseks;

d) teavitamise protsessiga seotud selliste vaidluste arv, kuhu on kaasatud nii päritolu- kui ka vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused.

Artikkel 5

Investorikaitse probleemide kohta seoses AIFidega, mida turustatakse või valitsetakse teisest liikmesriigist, samuti seoses AIFidega, mida turustatakse direktiivi 2011/61/EL artikli 43 alusel, esitavad pädevad asutused järgmise teabe:

a) investorite poolt pädevale asutusele esitatud selliste kaebuste arv ja liik, mis seonduvad teises liikmesriigis asutatud AIFi valitseja turustatavate või valitsetavate AIFidega, samuti esitatud põhjused ja kuidas need kaebused lahendati;

b) tõendusmaterjal investorite hulgas selguse puudumise kohta seoses järelevalveülesannete jaotumisega päritolu- ja vastuvõtva riigi pädevate asutuste vahel;

c) mis tahes probleemid seoses AIFi valitseja kehtestatud AIFide turustamise korra toimimisega ja seoses sellise korra toimimisega, millega välditakse AIFi osakute või aktsiate turustamist jaeinvestoritele, nagu nõutud direktiivi 2011/61/EL IV lisa punkti h alusel.

Artikkel 6

Seoses ESMA-poolse vahendamisega esitavad pädevad asutused teabe sellega rahulolu taseme kohta küsimustes, mis käsitlevad ELi AIFe valitsevate ja/või turustavate ELi AIFide valitsejate Euroopa tegevusloa toimimist.

Artikkel 7

Teabe kogumise ja jagamise tulemuslikkuse kohta seoses süsteemsete riskide järelevalvega esitavad pädevad asutused järgmise teabe:

a) nende juhtude arv, mil pädev asutus on saanud teiselt pädevalt asutuselt teavet seoses süsteemsete riskide järelevalvega, eristades järgmist:

   — korduv teave, mis on tehtud kättesaadavaks vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 25 lõike 2 esimesele lausele;

   — selline kahepoolne teave vastaspoole riski oluliste allikate kohta, mis on edastatud vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 25 lõike 2 teisele lausele;

   — juhtumipõhine teave, mida on vahetatud kahepoolselt vastavalt direktiivi 2011/61/EL artiklile 53;

b) nende juhtude arv, mil pädev asutus on jaganud teavet teise pädeva asutusega seoses süsteemsete riskide järelevalvega, eristades järgmist:

   — vastavalt direktiivi 2011/61/EL artiklile 25 korrapäraselt esitatud teave;

   — vastavalt direktiivi 2011/61/EL artiklile 53 kahepoolselt vahetatud juhtumipõhine teave.

Artikkel 8

Seoses kolmandate riikide AIFide turustamisega ELi AIFide valitsejate poolt vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 36 lõikele 1 esitavad pädevad asutused järgmise teabe:

a) milliste õigussätete alusel on selline turustamine lubatud, sealhulgas kohaldatavate eritingimuste kirjeldus;

b) ELi AIFide valitsejate arv, kellele pädev asutus on andnud loa turustada kolmandate riikide AIFe oma jurisdiktsioonis vastavalt direktiivi 2011/61/EL artiklile 36, ning turustatavate kolmandate riikide AIFide arv;

c) nende teabetaotluste arv, mille pädev asutus on adresseerinud ELi AIFide valitsejatele seoses kolmandate riikide AIFide turustamisega;

d) täite- või järelevalvemeetmed või karistused, mida on ELi AIFide valitsejate suhtes kohaldatud seoses kolmandate riikide AIFide turustamisega.

Artikkel 9

Seoses AIFide turustamisega kolmandate riikide AIFide valitsejate poolt vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 42 lõikele 1 esitavad pädevad asutused järgmise teabe:

a) milliste õigussätete alusel on selline turustamine lubatud, sealhulgas kohaldatavate eritingimuste kirjeldus;

b) nende kolmandate riikide AIFide valitsejate arv, kes turustavad AIFe pädeva asutuse jurisdiktsioonis vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 42 lõikele 1, ja turustatavate AIFide arv;

c) nende teabetaotluste arv, mille pädev asutus on adresseerinud kolmandate riikide AIFide valitsejatele seoses AIFide turustamisega vastavalt direktiivi 2011/61/EL artikli 42 lõikele 1;

d) täite- või järelevalvemeetmed või karistused, mida pädev asutus on kolmandate riikide AIFide valitsejate suhtes kohaldanud seoses direktiivi 2011/61/EL artiklites 22, 23, 24 ja 26–30 sätestatud kohustustega.

Artikkel 10

Seoses ELi AIFide valitsemisega kolmandate riikide AIFide valitsejate poolt vastavalt siseriiklikele kordadele esitavad pädevad asutused järgmise teabe:

a) milliste õigussätete alusel on selline valitsemine lubatud, sealhulgas kohaldatavate eritingimuste kirjeldus;

b) selliste kolmandate riikide AIFide valitsejate arv, kes valitsevad ELi AIFe pädeva asutuse jurisdiktsioonis, ja valitsetavate ELi AIFide arv;

c) nende teabetaotluste arv, mille pädev asutus on adresseerinud kolmandate riikide AIFide valitsejatele seoses ELi AIFide valitsemisega.

Artikkel 11

Seoses süsteemsete riskide järelevalvet käsitlevate liikmesriigi pädeva asutuse ja kolmanda riigi järelevalveasutuse vaheliste koostöökokkulepete olemasolu ja tõhususega esitavad pädevad asutused järgmise teabe:

a) muude pädeva asutuse ja kolmanda riigi järelevalveasutuse vaheliste kahepoolsete koostöökokkulepete olemasolu kui need, mille üle on läbirääkimisi peetud ja kokku lepitud ESMA raames asjaomaste kolmandate riikidega;

b) seoses teabe- või abitaotlustega, mille pädev asutus on esitanud kolmanda riigi pädevatele asutustele vastavalt koostöökokkulepetele:

— taotluste arv ja liik;

— tagasilükatud taotluste arv ja tagasilükkamise põhjused;

— mil määral oldi saadud abiga rahul ja esinenud raskused;

— keskmine vastuse saamise aeg;

c) kohapealsete külastuste arv, mille tegemist tema nimel on pädev asutus vastavalt koostöökokkulepetele kolmanda riigi järelevalveasutuselt taotlenud, samuti nende kohapealsete külastuste arv, millest keelduti;

d) nende juhtude arv, mil vastavalt koostöökokkulepetele saadi kolmanda riigi järelevalveasutuselt omal algatusel esitatud teavet järgmise kohta:

— mis tahes teada olev oluline sündmus, mis võiks negatiivselt mõjutada järelevalvealust üksust;

— täite- või järelevalvemeetmed või karistused, sealhulgas asjaomaste tegevuslubade või registreerimise tagasivõtmine, peatamine või muutmine, mis käsitlevad kolmandate riikide AIFide valitsejaid, kes turustavad või valitsevad AIFe pädeva asutuse jurisdiktsioonis, või on nendega seotud;

e) nende juhtude arv, mil pädev asutus on vastavalt koostöökokkulepetele jaganud teiste pädevate asutustega kolmanda riigi järelevalveasutustelt saadud teavet, et teostada süsteemsete riskide järelevalvet.

Artikkel 12

Investorikaitse küsimuste kohta seoses kohaldatavate siseriiklike kordade alusel turustamise ja valitsemisega esitavad pädevad asutused järgmise teabe:

a) investorite poolt pädevale asutusele esitatud selliste kaebuste arv ja liik, mis seonduvad kohaldatava siseriikliku korra alusel selles jurisdiktsioonis turustatavate AIFidega;

b) täite- või järelevalvemeetmed või karistused, mida pädev asutus on kohaldanud, sealhulgas asjaomaste tegevuslubade või registreerimise tagasivõtmine, peatamine või muutmine, mis käsitlevad kolmandate riikide AIFide valitsejaid, kes turustavad või valitsevad AIFe kõnealuses jurisdiktsioonis või kolmandate riikide AIFe, mida turustavad kõnealuses jurisdiktsioonis ELi AIFide valitsejad, või on nendega seotud.

Artikkel 13

Seoses kolmanda riigi õigus- ja järelevalveraamistiku aspektidega, mis võivad takistada pädeval asutustel järelevalvefunktsioonide tõhusat täitmist, esitavad pädevad asutused järgmise teabe:

a) probleemid või takistused õigus- ja järelevalveraamistiku kohaldamisel, mis pädeval asutusel tekkisid, täites järelevalvefunktsiooni kolmandate riikide AIFide valitsejate või kolmandate riikide AIFide puhul;

b) probleemid teabe saamisega otse kolmandate riikide AIFide valitsejatelt.

Artikkel 14

Seoses artikli 1 punktides a ja b osutatud süsteemide toimimise mõjuga esitavad pädevad asutused järgmise teabe:

a) tõendusmaterjal selle kohta, et AIFide valitsejad, kes olid asutatud nende jurisdiktsioonis, on liikunud kolmandatesse riikidesse, esitades koondnäitajad AIFide arvu ja valitsetavate varade kohta kolmandate riikide lõikes ja nimetatud liikumise põhjused;

b) üksikasjalik teave kõigi tuvastatud või prognoositud turuhäirete või konkurentsimoonutuste kohta ELi ja kolmandate riikide ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate vahel, samuti ELi ja kolmandate riikide ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate valitsejate vahel;

c) tõendusmaterjal selle kohta, et ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate ELi valitsejad, kes on saanud tegevusloa nende jurisdiktsioonis, on kokku puutunud probleemide või piirangutega mis tahes kolmandas riigis tegevuse alustamisel või seal nende poolt valitsetavate ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate turustamisel, täpsustades kolmanda riigi;

d) tõendusmaterjal kolmandates riikides esinevate probleemide või piirangute kohta, mis takistavad ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate ELi valitsejatel, kes on saanud tegevusloa nende jurisdiktsioonis, otsustamast alustada tegevust mis tahes kolmandas riigis või turustada seal nende valitsetavaid ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjaid, täpsustades kolmanda riigi;

e) teave mis tahes muu üldise või konkreetse probleemi kohta, mis ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate ELi valitsejatel esineb kolmandates riikides tegevuse alustamisel või seal nende valitsetavate ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate turustamisel, täpsustades kolmanda riigi.

Artikkel 15

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 18. detsember 2014

Komisjoni nimel

president

Jean-Claude JUNCKER